

Yêu Thương

Thơ Diệu Thanh

Không biết vì sao tôi yêu em ?
Vì sao thương nhớ đã bao đêm ?
Vì sao nói mãi mà chưa hết ?
Nói mãi cho mình yêu nhớ thêm.

Có phải mùa xuân trong mắt đen ?
Hay là trong tóc tẩm hương đêm ?
Hơi thơm em thổi, môi em ướm,
Nửa nụ hôn đầu anh chẳng quên...

Áo em có phải vườn xuân biếc
Ước nắng hồng lên nhún nhảy cười ?
Hay là sóng biển chiều ly biệt ?
Thương tàu viễn xứ núi mây trôi ?

Anh sợ nắng vàng phai áo trắng
Sợ sao xanh lặc mắt em sâu
Vuốt mềm lưng nhỏ bàn tay gió
Anh ngần ngại tìm tóc vương đâu\...

Thương nhớ hơn ngàn mây ấp núi,
Hơn thuyền ru bóng giữa dòng sông.
Em ơi, núi lở sông bồi hết,
Chỉ có tình anh, em biết không ?